अनृतेन दुष्टेन व्यापारेण हविरुपघातेन घ्नन्तु। तदेव पुनराह, इन्द्रेषिताः यातुधानादयः तस्य शत्रोः आज्यं हविर्भूतं मथ्नन्तु केशकीटाद्यशुचिमिश्रणेन दूषयन्तु। यदसौ शत्रुः करोति तत्कर्म्म मा समृद्धि समृद्धं भवतु॥

अथ पञ्चमीमाह। "हन्मि तेऽहं कृतꣳ हविः। यो मे घोरमचीकृतः। अपाञ्चौ त उभौ बाहू। अपनह्याम्यास्यम्" [२] इति। हे शत्रो यस्त्वं मे घोरं अभिचाररूपं कर्म्म अचीकृतः अकार्षीः घोरं कर्त्तनमदृष्टरूपेण अकार्षीदित्यर्थः। तस्य तव कृतं संस्कृतं हविरहमिन्द्रेण प्रेषितैर्भूतैः हन्मि। तव द्वावपि बाहू अपाञ्चौ अपगतौ पृष्ठतः कृत्वा अपनह्यामि दृढं बध्नामि आस्यञ्च बध्नामि॥

अथ षष्ठीमाह। "अपनह्यामि ते बाहू। अपनह्याम्यास्यम्। अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा। सर्व्वं तेऽवधिषं कृतम्" इति। पादद्वयं पूर्व्ववत्। अग्नेर्देवस्य ब्रह्मणा आग्नेयसूक्तरूपेण स्तोत्रेण सर्व्व कर्म्म तव कृतं अवधिषं अहं हतवानस्मि॥

अथ सप्तमीमाह। "पुरामुष्य वषट्कारात्। यज्ञं देवेषु नस्कृधि। स्विष्टमस्माकं भूयात्। मास्मान् प्रापन्नरातयः" इति। अमुष्य शत्रोर्वषट्कारात् पूर्व्वमेव अस्माकं यज्ञं देवेषु कृधि स्थापय। हे अग्ने अस्माकं यज्ञकर्म्म स्विष्टमस्तु मा शत्रोः। अपि च कदाचिदपि अरातयः अस्मान् प्रापन् मा प्राप्नुवन्तु॥

अथाष्टमीमाह। "अन्ति दूरे सतो अग्ने। भ्रातृव्यस्याभिदासतः [३]। वषट्कारेण वज्रेण। कृत्याꣳ हन्मि कृतामहम्" इति।